

Dosarul nr. 3ra-994/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: P. Harmaniuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

Î N C H E I E R E

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul de Informații și Securitate,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Spatari Tatiana împotriva Serviciului de Informații și Securitate cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea stabilirii indemnizației pentru îngrijirea copilului,

împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Serviciul de Informații și Securitate și s-a menținut hotărârea din 24 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 31 iulie 2017 Spatari Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Informații și Securitate cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea stabilirii indemnizației pentru îngrijirea copilului.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 30 aprilie 2009 a înregistrat căsătoria cu Spatari Tudor, iar din căsătorie la data de xxxxx, s-a născut copilul, xxxxx.

Reclamanta a menționat că soțul său, Spatari Tudor este ofițer de informații și securitate, angajat cu statut special în cadrul Serviciului de Informații și Securitate.

A susținut că atât la data nașterii copilului, cât și pe o perioadă de 9 luni premergătoare nașterii, precum și pe parcursul anului 2016, nu a fost angajată în câmpul muncii, aflându-se la întreținerea soțului.

Astfel, a menționat că a depus în adresa Serviciului de Informații și Securitate o cerere prealabilă, solicitând stabilirea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației lunare în cuantum de 30% din salariul lunar al soțului până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

Prin răspunsul cu nr. 17/335 din 02 mai 2017, Serviciul de Informații și Securitate a refuzat stabilirea indemnizației solicitate, argumentând prin faptul că, potrivit opiniei autorităților abilitate cu competența de a promova politica statului în domeniul asigurării sociale, familiei și copilului - Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei și Casa Națională de Asigurări Sociale, legea nu prevede dreptul la

indemnizația aferentă concediului pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani pentru soțiile aflate la întreținerea soților ofițeri de informații.

În raport cu aceste circumstanțe, reclamanta a invocat că prevederile art. 50 alin. (4) din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate nr. 170-XVI din 19 iulie 2007, în coroborare cu art. 124 alin. (2) din Codul muncii, stabilesc dreptul soției aflate la întreținerea angajatului Serviciului de Informații și Securitate la concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Prin urmare, a relevat că refuzul Serviciului de Informații și Securitate se întemeiază pe interpretări eronate ale legii efectuate de către alte autorități ale administrației publice centrale, fiind emis contrar prevederilor legale.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 124 alin. (1) și (2) din Codul muncii, art. 55 alin. (1) din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate nr. 170-XVI din 19 iulie 2007, art. 18 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, art. 25 alin. (1) lit. b) și art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

A solicitat, anularea refuzului pârâtului de a-i acorda concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani și achitarea indemnizației aferente acestuia, cu obligarea pârâtului de a-i stabili indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, în cuantum de 30% din salariul soțului Spatari Tudor.

Prin hotărârea din 24 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată a fost admisă, fiind recunoscut neîntemeiat refuzul Serviciului de Informații și Securitate nr. 17/335 din 02 mai 2017 cu privire la stabilirea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani și obligat Serviciul de Informații și Securitate să stabilească și să achite Tatianei Spatari indemnizația pentru îngrijirea copilului xxxxx, născut la xxxxx, în cuantum de 30% din salariul soțului Spatari Tudor, începând cu data expirării termenului pentru concediul de maternitate până la împlinirea de către xxxxx a vârstei de 3 ani.

La 31 octombrie 2017, Serviciul de Informații și Securitate a declarat apel împotriva hotărârii din 24 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin decizia din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Serviciul de Informații și Securitate și s-a menținut hotărârea din 24 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând materialele anexate la dosar prin prisma legislației în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția dată de către prima instanță este una întemeiată și legală.

În acest sens, instanța de apel a reținut prevederile art. 124 alin. (2), art. 123 alin. (2) din Codul muncii, art. 50 alin. (4)-(4²) din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate nr. 170-XVI din 19 iulie 2007, art. 18 alin. (1) și (6) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, art. 1 alin. (1) din Legea privind Serviciul de Informații și Securitate nr. 753-XIV din 23 decembrie 1999 și art. 4 pct. 1^b) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08 iulie 1999.

Reieșind din prevederile legale enunțate, instanța de apel a consemnat că, Spatari Tatiana deși nu este persoană asigurată în condițiile legii, se consideră a fi persoană asimilată acestora, beneficiind astfel de toate drepturile acordate persoanelor asigurate, iar în contextul art. 16 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară

de muncă și alte prestații de asigurări sociale, aceasta beneficiază de indemnizație de maternitate ca soție a soțului angajat, corespunzător și ca persoană asigurată.

Prin urmare, având în vedere că, Spatari Tatiana are statut de soție a ofițerului de informații și securitate, asigurat obligatoriu în sistemul public de asigurări sociale, Curtea de Apel Chișinău a considerat justă concluzia primei instanțe referitoare la faptul că aceasta urmează să beneficieze de indemnizație pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, ca rezultat a survenirii riscului asigurat.

La 24 mai 2018, Serviciul de Informații și Securitate a declarat recurs împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest context, a relevat că soția ofițerului de informații și securitate, care se află la întreținerea acestuia, nu are dreptul să beneficieze de indemnizație lunară pentru întreținerea copilului până la vârsta de 3 ani, deoarece normele legale în vigoare prevăd expres că indemnizația lunară pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani se stabilește și se plătește nemijlocit persoanei care la data nașterii copilului este angajată în câmpul muncii și care se află efectiv în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, în baza ordinului de acordare a concediului eliberat de fiecare unitate unde activează persoana.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 27 februarie 2018, fiind recepționată de către recurent conform copiei scrisorii de însoțire la data de 28 martie 2018 (f.d.82).

Astfel, recursul declarat la 24 mai 2018, este în termen.

La 22 iunie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimă a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimata Spatari Tatiana, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Serviciul de Informații și Securitate în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serviciul de Informații și Securitate, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Serviciul de Informații și Securitate.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Serviciul de Informații și Securitate, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecătorii

Valeriu Doagă

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva